

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΤΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ: Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἑταρχ. φρ. 20. — Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.
ΑΓΓΕΛΙΑΙ: ἅπασι ἡ ὄρις, λ. 40, τρις ἕως ἑξῆς λ. 20, κατὰ μὲν λ. 15, ἕως ἡ ἑξαμηνίας λ. 10.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 4, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

ΓΕΝΙΚΗ ΠΙΣΤΩΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΑΛΛΑΔΟΣ

Γνωστοποιεῖται ὅτι κατ' ἀπόστασιν τῆς Γενικῆς τῶν μετόχων Συνελεύσεως, ληφθεῖσαν ἐν τῇ δευτέρᾳ αὐτῆς συνεδριάσει τῆς 19 Μαρτίου ἑ. ἔ. ὁ Γενικός τῆς Τραπεζῆς Ἰσολογισμός, ἀντὶ τῆς 31 Δεκεμβρίου φθίνοντος, δημοσιευθήσεται ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Ἰανουαρίου, ὅπως συμπεριληφθῇ καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐν Αἰρισίαις Πρακτορείου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 29 Δεκεμβρίου 1882.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Τραπεζῆς)

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΡΑΣ ΙΑΚΩΒΑΤΟΣ

Ἡ ἐκλεκτικότης τοῦ θανάτου κατήντησεν ἐπίφοδος. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καθ' ἣν ἐφονεύετο ὑπὸ τῶν Ἰατρῶν ὁ Γαμβέττα, ἀπέθνησκον ἐν Κεφελληνίᾳ ὁ Ἰακωβάτος. Τί ἔστος αὐτὸ τὸ 1882! Ἡ νεκρολογία του εἶναι το δακτύλιος τῆς ζωολογίας του. Κατ' αὐτὸ ἀπεθάνεν ὁ Γαριβάλδης· κατ' αὐτὸ ὁ Δάρβιν· κατ' αὐτὸ ὁ Λονγκφέλω· κατ' αὐτὸ ὁ Ἐμερσον· κατ' αὐτὸ ὁ Λουὶ Μπλάν· κατ' αὐτὸ ὁ Γαμβέττα· κατ' αὐτὸ ὁ Ἰακωβάτος· κατ' αὐτὸ ὁ Τρόλλοπ. Ἡ βιολογία, ὁ κοινωνισμός, ἡ ποίησις, τὰ μυθιστορήματα, ἡ ἐπαναστάσις, ἡ ῥητορικὴ, ἔλαβον ἀνά μίαν πληγὴν ὑπὸ τοῦ φοβερωτέρου ὄλων τῶν τραυτούκων θανάτου. Κτυπᾷ... ζῆτῶν πάντοτε τὸν καλλίτερον. Ἐχει ὀρέξεις χρυσαλίδος· δὲν τοῦ ἀρέσει ἡ χλόη καταδιώκει τὰ ἄνθη. Δὲν εἶναι ἐχθρὸς τῆς ζωῆς. Ὅ,τι μισεῖ, εἶναι τὸ πνεῦμα

ἐν τῇ ζωῇ. Καὶ ἐνῷ ἀφίνει ἑκατοντούτεις κοινούς γέροντας νὰ τύρωσι τὰ μόλις συγγρατούμενα κόκκαλά των, ἐκλέγει τὴν νεότητά, ἀνθολογεῖ τὸ κάλλος, προσβάλλει δι' ἀόρατον βολῆς τὸν σταδιοδρόμον ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δρόμου του. Ὅλα τυφλά ἐν τῷ κόσμῳ· μόνος ὁ θάνατος εἶναι ὀξυδερκέστατος!

* * *

Δὲν ἀναλογεῖ ὁ θάνατος τοῦ Ἰακωβάτου ἐν Ἑλλάδι πρὸς τὸν θάνατον τοῦ Γαμβέττα ἐν Γαλλίᾳ. Ἦτο καὶ αὐτὸς δυνατὸς ῥήτωρ, ἀλλ' ὁ Ἕλλην Γαμβέττας ἦτο ἄλλος· αὐτὸν πρὸ πολλοῦ ἐσημάδευεν ὁ θάνατος, καὶ μᾶς τὸν πῆρε πρὶν τοῦλάχιστον τὸν ἐννοήσωμεν· διότι τὸν Δελιηγώργην μόλις τὸν ἠσθάνθημεν, ἀλλὰ δὲν τὸν εἶχαμεν ἐννοήσει. οὔτε ζῶντα, ἀλλ' οὔτε μετὰ θάνατον ἀκόμη. Ὁ Ἰακωβάτος ὄμοιος ὑπὸ μίαν ἔποψιν ἦτο ἀνώτερος τοῦ Γαμβέττα. Τί εἶναι ἡ μεγαλοφυΐα; εἰς ὀρισμὸς ἠδύνατο νὰ εἶναι καὶ αὐτός: τὸ ἰδιοῤῥυθμον ἐν τῇ ἀληθείᾳ. Τοιοῦτον ἄκρον ἄωτον ἰδιοῤῥυθμίας ἦτο ὁ πρὸ ὀκταήμερου ὡς ἀρχαῖος ἀναχωρητῆς χριστιανὸς ταφεὶς πρῶην Βουλευτῆς Πάλλης. Ὅχι ἡ ἰδιοῤῥυθμία τοῦ ματαιοδόξου, ἀλλ' ἡ ἰδιοῤῥυθμία τοῦ μεγαλοφυοῦς. Νὰ βλέπωσι τοῦτον τὸν χάρτην λευκὸν δύο ἑκατομμύρια κεφαλῶν καὶ εἰς καὶ μόνος νὰ τὸν βλέπῃ μαῦρον. Καὶ νὰ εἶναι ὁ ἕνας ἐν τῇ ἀληθείᾳ. Ὁ ἕνας τότε θεωρεῖται παράφρων ὑπὸ τῶν πολλῶν καὶ δικαίως· μόνη δὲ ἡ ἱστορία μίαν ἡμέραν τὸν ἀποκαλεῖ ἥρωα τοῦ πνεύματος. Τοιοῦτος παράφρων ἦτο ὁ Ἰακωβάτος καὶ τοιοῦτος ἥρωα θ' ἀναγραφῇ ποτε ἐν τῇ ἱστορίᾳ.

* * *

Ἐνθυμούμεθα. Ἦτο ἀθηναϊκὸς Ὀκτώβριος· δηλ. Μάϊος. Ἡ ἡμέρα ἐκολύμβα ἐντὸς τοῦ κυανοῦ καὶ τοῦ χρυσοῦ. Ἦτο γνωστὸν ὅτι τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἦτο γοητὸς τὸ ἰσοπέδι Ἰακωβάτου. Ἄσ' ἦς ἐν μέσῳ μίας συζητήσεως ἐρρίθη ὑπὸ τοῦ κ. Κομμονδούρου τὸ διάταγμα τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΟΝ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΔ. Σ4Υ1Φ400106

τοῦ 1879 καὶ διαταχθεῖσιν νέων Βουλευτικῶν Ἐκλογῶν ἢ ἐπαρχία Πάλλης τῆς Κεφαλληνίας ἐξελέξατο βουλευτὰς τοὺς τρεῖς ἀδελφοὺς Ἰακωβάτους, ἢ φήμη των ἐπλήρωσε τὰς Ἀθήνας, καὶ πάντες εἰς τοὺς περιπάτους, εἰς τὰ γραφεῖα, εἰς τὰς πλατείας, εἰς τὰ καφενεῖα, εἰς τὰ σαλόνια τὰ πολιτικὰ προκειμένου περὶ τῶν νέων βουλευτῶν, περὶ τοῦ ἐνὸς τρισυποστάτου Γεωργαντάρου Ἰακωβάτου ὀμίλου· οἱ γνωρίζαντες αὐτὸν ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει ἢ κατὰ τὸ 1868 ἐπὶ Βουλγαρῆ διηγούντο τὰ περιεργότερα ἀνέκδοτα περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς πολιτείας αὐτοῦ, καὶ οἱ μὴ γνωρίζαντες ἤκουον μὲ ἀνοικτὸν στόμα καὶ ἠρώτων πλέον ἀπλήστως τίς εἶναι, πῶς εἶναι, ἂν εἶναι γέρον, πῶς ὀμιλεῖ, πῶς τρώγει, διατί δὲν ἔγινε πρωθυπουργὸς ἀκόμη, κτλ. Ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ τινος τέρατος, τοσοῦτος λόγος καὶ μετὰ τόσης ἀπληστίας βεβαίως δὲν θὰ ἐγίνετο.

Μεταξὺ τῶν καταβάντων τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς Πειραιᾶ διὰ νὰ ἴδωμεν τοὺς Ἰακωβάτους ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου ἀκόμη εἴμεθα καὶ ἡμεῖς. Ἀπὸ μεσημβρίας περιεφερόμεθα ἀργοὶ εἰς τοῦ Τσελέπη, διοργανίζοντες ἐνίοτε καὶ τινὰς ἐκδρομὰς μέχρι Καλλιθέας, ὅτε ἐπειθήμεθα ὅτι τὸ ἀτμόπλοιο ἀκόμη θὰ βραδύνη. Ὁ Τσελέπης ἦτο πλήρης κινήσεως τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. Ἡ κίνησις ἐσχηματίζετο ὑπὸ δύο κυρίως βρυμάτων: ὑπὸ Ζακυνθίων καταβάντων εἰς ὑποδοχὴν τοῦ Λομβάρδου, διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀτμοπλοίου ἐρχομένου καὶ ὑπὸ Κεφαλλήνων, ἅμα δὲ καὶ πολλῶν Ἀθηναίων, καταβάντων εἰς θέαν τῶν Ἰακωβάτων. Περὶ τὰς 4 μ. μ. τὸ πλῆθος ἐκεῖνο εἰσῆλθεν εἰς λέμβους πλήρεις νεολαίας. Εἴμεθα δύο λεμβοστοιχίαι, αἱ τοῦ Λομβάρδου, αἱ τῶν Ἰακωβάτων. Καὶ ἀπὸ τῶν δύο λεμβοστοιχιῶν ἐξήρχετο ἄσμα φαιδρὸν ζακυνθινῆς καρτάδας· ἢ μουσικὴ ἀνεκρούετο εἰς τὰ πολυμικρά· τὰ ἔσπερινά προστάγματα ἀνεβοκατέβαινον ἐπὶ τῶν κεραίων, ὅτε ἐπὶ πέλους μὲ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἐφάνη τὸ ἀτμόπλοιο· τὸ ἐκυκλώσαμεν ὄλαι αἱ λέμβοι καὶ τὸ ἀνερόχρηθμεν ὡς νὰ ἐτελοῦμεν ἔρρυθμα γυμνάσια. Εὐρομεν τὸ τρισυπόστατον τέρας ἐπὶ τοῦ καταστρώματος. Ἐνθυμούμεθα ἀκόμη τὴν εἰκόνα τῶν τριῶν. Χωρὶς νὰ μᾶς εἴπωσι τίς εἶναι ὁ Γεωργαντάρου, τὸν ἀνεγνωρίσαμεν ἐκ τοῦ βλέμματός, τοῦ μειδιάματος, τοῦ παραστήματος, τῆς ἐπιβολῆς· ὁ Νικολετᾶκης ἐκρύπτετο ὑπὸ διπλᾶ καὶ τριπλᾶ ταμπάρα καὶ τὸν ὑψηλότερον ὑψηλὸν πῖλόν του· ὁ Χαράλαμπάκης διετῆρει τὴν γλυκεῖαν φυσιογνωμίαν τοῦ ἱατροφιλοσόφου καὶ τοῦ Γεωργαντάρου ἀντήστραπτεν ἢ ῥωμαϊκὴ κεφαλῇ, τὸ ἐξυρισμένον πρόσωπον, οἱ φωτεινότετοι μαῦροι ὀφθαλμοὶ καὶ τὸ σαρκαστικὸν ἐπὶ τῶν χειλέων του γραφόμενον μειδίαμα. Ἐφαίνετο ἀληθινὴ εἰκὼν σατυρικῆς μεγαλοφυΐας. Τὸν συνελάβομεν ἐπ' αὐτοφῶρον ἐξασκούντα μίαν τῶν πνευματικῶν ἀδυναμιῶν του· ἦτοι ἐλογόπαϊζε. Τὰ πῆραν τὰ ρούχᾳ σας; τὸν ἠρώτα εἰς φίλος των.— Τὰ ἐροδύλησεν ὁ Ῥοβολόπουλος, ἀπήντησεν ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ξενοδοχείου τῆς Αἰγύπτου, ὅπου τὸ πρῶτον κατόκησαν οἱ τρεῖς.

* *

Οἱ Ἰακωβάτοι εἰς τὰς Ἀθήνας! Οὔτε ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ὅταν πρωτοῦλε ἠξιώθη τόσων τιμῶν καὶ τόσης δημοτικότητος ὅσας ἐκείνοι. Ποῦ ἐτόλμων νὰ φανῶσιν εἰς δημόσιον μέρος χωρὶς νὰ τοὺς δακτυλοδεικτοῦσιν ὄλοι: νάτοι, νάτοι οἱ Ἰακωβάτοι! χωρὶς νὰ μὴν τοὺς παρακολουθῇ ἐξ ὀπισθεν κόσμος πολὺς. Ἡμεῖς αὐτοὶ κατεδιώκωμεν ἐν ταῖς ὁδοῖς τοὺς Ἰακωβάτους, ὡς μωρὰ παιδιὰ ἢ μάγικας, ἂν καὶ εἴχομεν τοὺς ἐπισκεφθῆ καὶ συνομιλήσει μετ' αὐτῶν καὶ κερῆσαι τὴν πρῶτην μᾶς περιέργειαν. Γνωστοὶ καὶ ἄγνωστοι

ἀπεκαλύπτοντο πρὸ αὐτῶν ἵνα ἀξιωθῶσι τοῦ χαιρετισμοῦ των. Ποῦ ἔτρωγον, ποῦ ἔπινον τὸν καφέ των, ποῦ τὴν σοκολάταν, ἐγίνετο ἀμέσως γνωστὸν καὶ συνωθεῖτο κόσμος περιέργων, περιεργαζόμενος τοὺς τρεῖς. Παρατηρεῖτο ἀκόμη καὶ τὸ πῶς ἔπινον καὶ τὸ πῶς ἔτρωγον καὶ τὸ τί ἔλεγον ἀναμεταξύ των. Ξενοδοχεῖα ἢ καφενεῖα ἠδύναντο νὰ κάμουν τὴν τύχην των μὲ τοὺς Ἰακωβάτους.

Καὶ ὅταν ὁ Γεωργαντάρου ἀνέβη τὸ βῆμα νὰ ὀμιλήσῃ κατὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Δραγούμη ὡς μὴ ἐγκατεστημένου ἀπὸ δεκαετίας ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Μεγαρίδος, τί χαλασμοὶ κόσμου ἦτο ἐκεῖνος, τί συμπύκνωσις, τί συναθροισμὸς, τί προσήλωσις ὅπως μὴ χαθῆ καὶ ἡ ἐλαχίστη λέξις ἐκ τῆς ἀγορεύσεώς του. Ἡ βουλή ὅλη, δεξιά πτέρυξ καὶ ἀριστερὰ πτέρυξ, συμπολίτευσις καὶ ἀντιπολίτευσις, περιέπιπτον ἀπὸ ἐνθουσιασμοῦ εἰς ὄργην, ἀπὸ ὄργης εἰς ἰλαρότητα, ἀπὸ ἰλαρότητος εἰς θαυμασμόν, ἀπὸ θαυμασμοῦ εἰς ἐκπληξιν. Ποῖος ἦτον αὐτὸς ὁ γόης δι' ὃν διερρήγνυντο ἀπὸ τὸ πλῆθος τὰ θεωρεῖα καὶ δὲν ἔλειπεν εἰς βουλευτῆς ἐκ τῆς αἰθούσης πᾶν συνεδριάσειν; Εἰς οὐδὲν ἀνήκει φατριαν δὲν ἔσυρεν ὀπισθεν του οὔτε ψήφου; οὔτε ὀπαδοῦς, δὲν ἐφιλοδόξει τὴν πρωθυπουργίαν, δὲν ἠγωνίζετο διὰ νὰ σχηματίσῃ κόμμα; ἦτο αὐτὸς καὶ ἡ κεφαλὴ του, αὐτὸς καὶ ὁ λόγος του, αὐτὸς καὶ αἱ δύο ἄλλαι ὑποστάσεις του, οἱ ἀδελφοὶ του. Εἶχε κἂν εὐγλωττίαν παρασύρουσαν, ὡς ἦτο ἡ τοῦ Δελιγεώργου, ἢ τοῦ Καστελάρ, ἢ τοῦ Γαμβέττα; Ὁχι. ἦτο τὸ παραδοξολόγον του πνεύμα, ὡς κοινὴ ἐκράτει πεποιθήσεις, ἠλιθία πολὺ καθ' ἡμᾶς; Οὔτε, οὔτε! ἦτο ἡ πρωτοτυπία τῶν ἰδεῶν του, διότι αἱ παραδοξολογίαι του δυνατὸν νὰ ἦσαν μία, δύο, τρεῖς ἐν ἐκάστη ἀγορεύσει του· ἀλλ' ἡ ἀγορεύσις του ὅλη συνεκράτει αἰχμάλωτον τὸ ἀκρατήριόν του, αἰχμάλωτον ἐκ θαυμασμοῦ, καὶ μόλις ἐκείνοι, οὐς ἐκαυτηρίαζεν, ἐσπάραττον, ὑβρίζον, ἐλύσων!

Ὅταν περὶ ἐκλογῆς Δραγούμη ἐπολέμη τὸ σύστημα καθ' ὃ αἱ Ἀθῆναι νὰ δίδωσι βουλευτὰς εἰς τὰς ἐπαρχίας, δὲν ἦσαν μεγάλοι ἐκείνοι οἱ λόγοι του, οὐς μετὰ πεποιθήσεως Καίσαρος ἢ Χριστοῦ, ἐξέφερον ἀπὸ τοῦ βήματος; «Ἡ Ἑλλάς, ἔλεγεν, εἶναι σῶμα ὑδροκέφαλον· τὰ ἄκρα τῆς ἐγίναν ἀτροφικά· τίνα βοήθειαν θὰ σὰς δώσουν πόδες καὶ χεῖρες ἀτροφικά; Ἡ κεφαλὴ πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογος τοῦ σώματος τῆς Ἑλλάδος. Ἐν τούτοις αἱ Ἀθῆναι εἶναι ὑδροκέφαλοι.»

Ἐὰν ἡ διάγνωσις ἀποτελῆ τὰ ἐννέα δέκατα τῆς Ἰατρικῆς, αὐτὴ ἡ πολιτικὴ διάγνωσις δὲν ἀναδεικνύει τὸν Ἰακωβάτον μέγαν πολιτικόν;

Καὶ ὅταν ἐν τῇ αὐτῇ ἀγορεύσει του ἀναπτύσσων τὴν αὐτὴν ἰδέαν, ἐξηκολούθει: «Αἱ ἐπαρχίαι πρέπει νὰ λέγουν, θέλομεν οἰκονομίαν δὲν θέλομεν πόλεμον, θέλομεν ναυτιλίαν, οὐχὶ δὲ ἑκατὸν μπιρμπάντηδες, ἀνήκοντες μὲν εἰς τὰς Ἀθήνας, ὄχι δὲ καὶ Ἀθηναῖοι, νὰ ἀποφασίζουσι περὶ πολέμου καὶ εἰρήνης!!», δὲν ἐζωγράφει καὶ τὴν τότε τῆς Ἑλλάδος κατάστασιν, ἀλλὰ καὶ τὴν τῶρα κυρίως, ὅπου οἱ ἑκατὸν αὐτοὶ μπιρμπάντηδες ἔφεραν τὸ ἔθνος διὰ τοῦ ἰσοσκελοῦς προϋπολογισμοῦ των εἰς ἀπελπισίαν καὶ προκαλοῦν διὰ τῆς κερδοσκοπικῆς ἀθθαδείας των κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἐπανάστασιν;

* *

Πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ὁ Γεωργαντάρου Ἰακωβάτος ἦτο ἐξ ἐκείνων οἵτινες γεννῶνται εἰς ἀναμέσον τῶν ἐκατομμυρίων καὶ εἰς ἐν διαστήματι πολλῶν αἰώνων. Πρέπει νὰ εἶη πολλὴν ἐν ἑαυτῷ ζωτικότητα τὸ ποικιλόμορφον καὶ ποικιλότυχον καὶ πολυσχηματιστὸν ἑλληνικὸν ἔθνος

διὰ νὰ ἀνθέξῃ εἰς τὸν τοκετὸν τοιαύτης ἐκτάκτου διανοίας. Πρέπει νὰ διακρίνωμεν ἐν τῷ Γεωργαντάρᾳ τὸν ἰδιόρρυθμον ἀπὸ τοῦ βαθύνου. Μολοντί ἡμεῖς ταυτίζομεν τὰ δύο, οὔτε προσμένομεν ἐξέλιξιν ἰδιοτροπιῶν ἀπὸ τὸν Κότταριν ἢ τὸν Σταμούλιν, ἀλλὰ πρέπει νὰ κάμωμεν μίαν παραχώρησιν εἰς τὴν ἐπιπολάζουσαν ἐν Ἀθήναις ἐλαττωτικὴν τάσιν, ἥτις εἶναι οὕτως εἰπεῖν τὸ ἐκ βελούδου προσωπεῖον τοῦ βαναύσου φθόνου, ἵνα σώσωμεν τὴν βαθύνου ἀπόχρωσιν τοῦ Ἰακωβάτου.

Δυστυχῶς τὸ ὕλικόν μας, ὅπως ἀπαρτίσωμεν τὸν χαρακτῆρα τοῦ Ἰακωβάτου, εἶναι καθ' ὑπερβολὴν ὀλίγον. Ἀλλαχοῦ θὰ ᾔσαν γραμμῆναι ἤδη ἑκατοστῆς ἄρθρων διὰ τὸν Ἰακωβάτον, θὰ ἦτο συνειλεγμένος ὁ βίος του ἡμέραν πρὸς ἡμέραν καὶ σελίδα πρὸς σελίδα, θὰ ἦσαν ἐκτετυπωμένοι ἀπαξ καὶ δις οἱ λόγοι του, καὶ θὰ ἦτο ἐνὶ λόγῳ γνωστός ὁ ἑκτακτος ἀνὴρ. Ἀλλ' ἐν Ἑλλάδι οἱ μεγάλοι ἄνδρες ζῶσιν ἀφανεῖς καὶ οἱ ἀφανεῖς διακωδωνίζονται ἀπὸ τὰ ἐξημερώματα μέχρι τοῦ μεσονυκτίου διὰ τῶν τεσσαράκοντα γλωσσῶν τῆς φλυαρίου καὶ ὀλίγον κακοήθους γυναικὸς, ἥτις καλεῖται ἀττικὴ δημοσιογραφία. Ἐπειτα ὁ Ἰακωβάτος κατέλιπεν ὡς γνωστὸν, καὶ ὡς ἔλεγε καὶ εἰς ἡμᾶς, σπουδαῖα φιλολογικὰ καὶ φιλοσοφικὰ ἔργα, φησὶ ῥηξικελεύθου, τὰ ὁποῖα παραδιδόμενα εἰς τὸ φῶς θ' ἀνοίξωσι νέον ὄριζοντα, ὅπου θὰ ἀνατεῖλῃ βεβαίως μεγαλοπρεπέστερος, πρωτοτυπώτερος, καὶ ἰδιόρρυθμώτερος ὁ ἑκτακτος ἀνὴρ. Εἰς τὸν χαρακτῆρα αὐτὸν δὲν χρησιμοῦσιν ὡς βάσεις εἰμὴ ἢ ἀνάγνωσις τῶν πολιτικῶν του λόγων, πληροφορία τινεσ ἀμυδρά καὶ μερικὰ ἀνέκδοτα τοῦ ἀναμῆστου τοιοῦτων βίου του.

Ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται ὅτι δὲν ἦτο μόνον μέγας πολιτικός, ἀλλὰ καὶ μέγας ῥήτωρ καὶ δεινὸς νομοδιδάσκαλος καὶ πρωτότυπος φιλόλογος καὶ βαθὺς ἱστορικός καὶ βαθύτερος θεολόγος.

Γνωρίζομεν ὅτι ἔμαθε τὰ πρῶτα γράμματα ἐν Κεφαλληνίᾳ ὑπὸ τοῦ Βάμβα, ὅτι τὰ ἐγκύκλια ἐσπούδασεν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ Κερκύρας, ὅτι μετὰ τοῦ ἱατροφιλοσόφου ἀδελφοῦ του Χαραλάμπους ἀπῆλθεν εἰς Εὐρώπην καὶ ἐσπούδασεν ὁ μὲν τὰ νομικὰ, ὁ δὲ τὴν ἱατρικὴν, ὅτι κυρίως διέτριψαν ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Γαλίᾳ, ὅτι περιηγήθη δέκα ἔτη, ὡς ἐκαυχᾶτο ὁ ἴδιος, τὴν Ἀνατολήν, ἐφάμιλλος καὶ ἐν τούτῳ τῶν μεγάλων πολιτικῶν καὶ φιλολόγων τῆς Ἀγγλίας, ὅτι ἐχρημάτισε καθηγητὴς εἰς Κέρκυραν, διδάξας πρῶτος τὴν Πολιτικὴν Οἰκονομίαν, ὑπῆρξεν εἰσαγγελεὺς καὶ πρωτόδικος ἐν Πάτραις καὶ Μεσολογίῳ, ὅτι ἐξήσκησε τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα ἐν Κεφαλληνίᾳ, ὅτι ἀπὸ τὸ 1850 ἐξελέγετο ἀντιπρόσωπος ἐν τῇ Ἰονίῳ Βουλῇ, ὅτι ἐκ τῶν πρώτων ἐξελέγη μέλος τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, ὅτι κατὰ περιόδους ἔπειτα ἐπολιτεύετο καὶ ἀπεσύρετο εἰς τὰς σκηνάς του, νῦν ἀπογοητευόμενος καὶ τώρα ἐνθουσιῶν, νῦν ἐρεκτικὸς καὶ τώρα ἐνεργητικὸς, ἄλλοτε ὄνειρευόμενος δικτατορίαν καὶ ἄλλοτε φιλοδοξῶν τὸν βίον τοῦ σπουδαστοῦ ἐν τῷ ἰδιόρρυθμῳ γραφείῳ τῆς ἰδιορρύθμου οἰκίας του.

Εἰς ἄλλην ἐποχὴν ἢ εἰς ἄλλο ἔθνος ὁ Ἰακωβάτος θὰ ἐξῆσκει ἐπιρροήν, θ' ἀνεπιβάλετο εἰς τὰ ὕπατα ἀξιώματα, θὰ συνέδεε τὸ ὄνομά του μετὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ τόπου του. Ἀλλ' ἐξ ὅλων τῶν Ἑλλήνων πολιτικῶν ὁ μόνος ἴσως ὁ μὴ ἐξασκήσας ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος εἶναι ὁ Ἰακωβάτος. Ὅλαι του αἱ ἰδέαι ἦσαν πέντε καὶ δέκα γενεάς ἐμπρὸς τῆς σημερινῆς μας καταστάσεως. Διὰ τοῦτο ἐνῶ ἦτο κυρίως πολιτευτὴς τοῦ Πανελληνίου, ἔμεινεν ὅμως ἐν τῇ πραγματικότητι πολιτευτὴς τῆς Πάλλης του, τῆς προσφιλοῦς του Πάλλης. Ἐκεῖ ἐγεννήθη, ἐκεῖ καὶ ἐτάφη. Διετέλεσε δὲ πάντοτε φέρων τὴν σφραγίδα τοῦ μεγαλοφρονος ἐπαρχιώτου, ἀλλὰ καὶ συγ-

χρόνως τοῦ ἐξ ἄλλων καιρῶν καὶ ἐξ ἄλλων σφαιρῶν σχεδὸν μεταφυσικοῦ Πανελληνίου ἀνδρός.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐκθέσωμεν ἐνταῦθα τὴν ἐπὶ τῆς ἐπαρχίας ἐπιρροὴν του; Ἄν παρεγνωρίσθῃ ἐν Ἑλλάδι, ἂν ἐθαυμάσθῃ μόνον ὡς λαμπρὸν μυστήριον, ὡς υπερήφανος κοιήτης καὶ ἐνίοτε ὡς ἀνεμοστρόβιλος τοῦ Βίματος, ἂν κατέπληξεν, ἂν ἐκεραυνώσεν, ἂν ἐλαμψε παροδικῶς μόνον ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀλλὰ τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος του ὑπῆρξεν ὁ γόνος, τὸ εἶδωλον, ὁ ἅγιος, ὁ θεός. Καὶ μόνον αἱ τελευταῖαι στιγμαὶ του καὶ ὁ πλήρης ἱερού μυστηρίου τρόπος τῆς ταφῆς του, ἐν μέσῳ ὄλου τοῦ λαοῦ τῆς ἐπαρχίας του, κλαίοντος καὶ δαδροφοροῦντος καὶ φωνάζοντος τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» εἰς ἀτμοσφαιραν θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ, χωρὶς ν' ἀκουσθῇ εἰς μόρμυρος περὶ ἀθείας ἢ ἀντεκκλησιαστικῆς καὶ ἀντικληρικῆς διαγωγῆς, ἤρκει, νομίζομεν, νὰ σφραγίσῃ τὸ γόητρον τοῦ Ἰακωβάτου ἐπὶ τῆς ἐπαρχίας του, γόητρον μάγου μᾶλλον ἢ σοφοῦ ἀνδρός καὶ δεινοῦ ῥήτορος.

Καὶ τώρα ὅλα τοῦ βίου του τὰ ἀνέκδοτα, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον ὡς ἀπὸ δροσερᾶς πηγῆς, ἀπὸ ἀκαταμάχητου ταύτης ἐπὶ τοῦ Παλλησίου λαοῦ ἐπιρροῆς ἀντλούμενα, ἐξηγοῦνται, ἐνοοῦνται καὶ πιστεύονται. Καὶ τὴν ἐπιρροὴν αὐτὴν τὴν ἐπάνω, τὴν ἐβασάνιζε, τὴν ἐδοκίμαζε, τὴν ἔφερε σχεδὸν εἰς περασμόν. Καὶ ἀπὸ τοῦ φαινομένου τούτου δεῖον νὰ ἐξηγήσωμεν ἐνίοτε τὰς ἐπιτυχίας τῶν προστύχων καὶ ἀνωμένων πολιτικῶν ἀντιπάλων του.

*

Τί ἀστείότερον τῆς ἐκλογῆς του ὡς δημάρχου τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ του διὰ μιᾶς καὶ μόνης ψήφου; Ὅλος ὁ δῆμος συνεβουλεύθη ὑπὸ τοῦ Γεωργαντάρᾳ νὰ ἀπόσχη τῆς ψηφοφορίας καὶ εἰς μόνος δημότης νὰ ψηφίσῃ ὑπὲρ τοῦ Νικολέτου· εἶπε καὶ ἐγένετο.

*

Ἀλλ' ἤρχοντο ἐνίοτε καὶ ἀντίξοι περιστάσεις τῆς τρισυποστάτου τῆς Πάλλης θεότητος, ὅτε ἐξελέγετο δήμαρχος ἀντίπαλος αὐτῶν, καὶ τότε οἱ τρεῖς κατελθόντες εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ ἀναβάντες ἐπὶ βαρελῶν ἔβαλον τρεῖς κλειδάς ἐπὶ τὰ χεῖλη των καὶ ἐσφύριζον.

*

Εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀφομοιώσεως τῆς Ἰονίου Ἐκκλησίας εἰς τὴν Ἑκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος οἱ Ἰακωβάτοι ἦσαν ἀμειλικτοὶ πολέμιοι.

Ἐπρόκειτο νὰ ἔλθῃ ὁ κ. νομάρχης φέρων καὶ τὸν Τόμον τῆς Ἐνώσεως.

Οἱ Ἰακωβάτοι ἐτέθησαν ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ λαοῦ των καὶ ἐξῆλθον εἰς προὔπαντησιν τοῦ νομάρχου ἐπὶ λέμβων.

Ὅταν τὸν ἐπλησίασαν, ὁ Γεωργαντάρᾳ σηκάνεται καὶ μετὰ τὴν μειλίχιον ἐκείνην καὶ πρῶτον εἰρωνίαν του, τῷ ἀπευθύνει :

— Κύριε Νομάρχα ὁ λαὸς σὰς χέζει!

Καὶ στρεφόμενος πρὸς τὸν λαόν :

— Δὲν εἶναι ἀλήθεια, ἐρωτᾷ;

Ἀ' ἀλαλαγμῶν ἐπικυροῦνται τὰ λόγια τοῦ ἀρχηγοῦ.

— Βλέπετε, ἐπαναλαμβάνει, ὁ λαὸς σὰς...

*

Καὶ δὲν περιωρίζετο μόνον εἰς λόγους προσέβαινε καὶ εἰς ἔργα. Μίαν φορὰν ἐδόξασεν ἐν Δικαστηρίῳ πρωτόδικῳ ὁ τιμὴ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚῆ

θείς διὰ τοῦ ραπίσματος τοῦ Ἰακωβάτου ὠνομάζετο ἂν δὲν ἀπατώμεθα, Βερέτας.

*

Τὸ μίσος τοῦ κατὰ τῶν παπάδων ἦτο τόσον, ὥστε οὐδέποτε μετέβη εἰς ἐκκλησίαν. Ὅλας τὰς ἀκολουθίας τὰς ἐλεγον μόνον τοὺς οἱ τρεῖς ἀδελφοὶ κατ' οἶκον.

Μίαν ἡμέραν ζητεῖ νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ εἰς στενός του φίλος ἱερεὺς, Παπαγιάννης τὸ ὄνομα.

Ἐπὶ τῇ ἀναγγελίᾳ τοῦ ὑπρέτου, εἰπέ του, λέγει, πῶς δὲν τὸν γνωρίζω.

Ὁ πτωχὸς ἱερεὺς διαμαρτύρεται.

Ὁ δὲ Ἰακωβάτος :

— Τὸν Γιάννη μάλιστα, τὸν γνωρίζω, τὸν Παπαγιάννη ὄχι. Ἄν θέλῃ νὰ βγάλῃ τὰ ράσα καὶ νάλλῃ, θά τὸν δεχθῶ πολὺ εὐχαρίστως.

*

Ἐν τῷ δικαστηρίῳ ὅπου ὑπερησπίζετο μίαν ὑπόθεσιν, ὁ ἀντίπαλος δικηγόρος ὕβρισε τὸ καπέλλο του.

Ὁ Γεωργαντάρης ἀνταπαντῶν :

— Τὰ καπέλλα τῶν Ἰακωβάτων εἶναι ἀπὸ μέσα μυαλά καὶ ἀπ' ἔξω δάφναις.

* *

Ὅτε εἰς τὴν προτελευταίαν περίοδον τῆς Βουλῆς ἐξελέγη ὁ ἀδελφός του Πρόεδρος, ἐστάλη παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἀστυνομικὸς κλητῆρ, ὅπως τοὺς ὑπηρετῇ κατὰ τὰ συνήθη τῆς ρωμαϊκῆς πολιτείας.

— Τί θέλεις ; τὸν ἐρωτᾷ ὁ Γεωργαντάρης.

— Μ' ἐστειλαν γιὰ κανένα θέλημα.

— Δὲν εἴμεθα ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν ; (Καὶ ἀλλάσων τόνον φωνῆς :) Πήγαιν' ἀπ' ἐδῶ !

*

Καὶ ἡ οἰκία του, ὡς λέγουν, εἶναι ἰδιόρρυθμος ὡς αὐτὸς ὁ ἴδιος. Εἰσερχόμενος προσβάλλεσαι ἀμέσως ὑπὸ τοῦ τριπλοῦ ἐμβλήματος τῶν Ἰακωβάτων. Σύγκειται δὲ τὸ σύμπλεγμα αὐτὸ ἐκ μιᾶς ποιμαντορικῆς ράβδου, ἐνὸς ὄψεως καὶ μιᾶς γλαυκός. Ἡ ποιμαντορικὴ ράβδος ὡς ἐμβλημα τοῦ ἀδελφοῦ τῶν τριῶν, τοῦ αἰοδήμου Τυπάλδου Σταυρουπόλεως, χρηματίσαντος Διευθυντοῦ τῆς ἐν Χάλκῃ ἐμπορικῆς Σχολῆς. Ὁ ὄψις σύμβολον τοῦ Ἰατροῦ Χαραλάμπους ; καὶ ἡ γλαυζὸς σύμβολον τοῦ Δικαίου διὰ τοὺς δύο ἀδελφούς, τὸν Γεωργαντάρην καὶ τὸν Νικολετᾶκην, διότι καὶ οὗτος εἶναι κάτοχος τοῦ Ἰονίου Δικαίου.

Ἡ οἰκία των εἶναι κτισμένη κατὰ ῥυθμὸν ἐλληνικόν· ἐντὸς δὲ εἰκόνας ἀρχαίαι, τοῦ Παρθενῶνος, τοῦ Ἐρεχθίου. Ἐν δωμάτιον ἰδιαιτερον, πάντοτε κλειστόν, περιέχον τὸν θρόνον καὶ τὰ ἱερὰ ἄμφια τοῦ ἀδελφοῦ των Σταυρουπόλεως, καὶ γνωστόν ὑπὸ τὸ ὄνομα : ἡ κάμαρα τοῦ Δεσπότη. Ἡ Βιβλιοθήκη τοῦ Γεωργαντάρη πολυτιμωτάτη. Περιστοιχίζεται δὲ ὁ οἶκος ὑπὸ κήπων οὓς κατεσκευάζον ἀγοράζοντες ὄλονεν περίξ οἰκόπεδα, κατεδαφίζοντες αὐτὰ, μεταβάλλοντες εἰς κήπον καὶ ἀπομονοῦντες οὕτω τὸν ἀρχικὸν των πύργον. Τοιαύτη περιέργως πως ἦτο ἡ μονομανία καὶ τοῦ Γαμβέττα ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἑπαυλίαν του, διὰ τὴν ἀπομόνωσιν τῆς ὁπίας ἐσχάτως δὲν ἐφείσθη καὶ μιᾶς οἰκίας τοῦ μεγάλου Βαλζάκ, κατεδαφίσας καὶ ταύτην καὶ μεταβαλὼν εἰς περίβολον. Εἰργάζετο δὲ προσωπικῶς καὶ ἐπεστάτει μετὰ τῶν τεκτόνων, μίθ' ὧν καὶ συνέτρωγεν. Ἦθελε παντοῦ στερεότητα ἀγγλικήν ἢ Ἀγγλος δὲ ἦτο καὶ τὸ αἶσθημα τῆς καθαριότητος.

*

Ἡ δίαιτα τοῦ Γεωργαντάρη καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του, καὶ αὐτὴ ἰδιόρρυθμος.

Ἄν καὶ καταπληκτικῆς εὐρωστίας, οὐδέποτε ἀρρωστήσας

ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 396)

— Μὰ τὴν πίστιν μου, δὲν εἶδα ἄλλον ἐπιβάτην, εἰμὴ μίαν καλογραίαν, ἀπήντησεν ὁ ἄνθρωπος, συγκινηθεὶς ἐκ τῆς ἐλευθεριότητος τοῦ Μηνᾶ. Καὶ ὁποία καλογραία ! Ὁραῖον πρόσωπον, σὰς ὀρκίζομαι, αὐθέντα. Δὲν εἶναι ἁμαρτία, ὅλα τὰ ὠραῖα φρούτα νὰ πέφτουν εἰς τὸ στόμα αὐτῶν τῶν μαύρων, τῶν καλογέρων ! Αὐτοὶ ἔχουν τὰς λειτουργίας, αὐτοὶ τὰ ψυχικά, αὐτοὶ τὰ γλυκὰ κρασιά, αὐτοὶ καὶ τὰς ὠραίας γυναῖκας ! Τί κακὰ γράμματα εἶχεν αὐτὸς ὁ πόπος ἐδῶ εἰς τὸ κεφάλι του, διὰ νὰ ἔχη αὐτοὺς τοὺς μαυροκόρακας νὰ τὸν καταμαυρίζουν. Ἡμάρτον, Κύριέ μου ! Καὶ ἓνας πτωχὸς ἄνθρωπος ἀσπὺ δουλεύσῃ ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ἔλθῃ ἡ ψυχὴ του εἰς τὰ δόντια, νὰ μὴν ἔχη τὸ βράδυ μισὴν ὀκάν κρασί νὰ βρέξῃ τὰ χεῖλη του ! Καὶ νὰ μὴν ἔχη γυναῖκα εἰς τὴν ὑπόταξίν σου, νὰ σοῦ λέγῃ ἡ ἴδια ἡ γυναῖκά σου ὅτι θά κο-

λασθῆς, ἂν πλαγιάσῃς μαζί της, καὶ νὰ τρέξῃ εἰς τὸν καλόγηρον νὰ τοῦ κουβαλᾷ κάθε ἡμέραν προσφορὰς καὶ εὐλογούδια καὶ κόλλυβα ! Τοῦτο εἶναι τοῦ με ξεθεῖνει !

— Καὶ κανεὶς ἄλλος δὲν τὴν συνώδευε τὴν καλογραίαν ; ἠρώτησεν ὁ Μηνᾶς, δράξας τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν ὁ πορθημεὺς ἀνέπνευσε.

— Κανεὶς, σὰς ὀρκίζομαι, μὰ τὴν πίστιν μου. Φαίνεται ὅτι αὐτὴ δὲν εὐχαριστεῖτο εἰς τὸ μοναστήριον καὶ εἰμπορεσε νὰ δραπετεύσῃ, καὶ ἐπῆρε τὸ φύσημά της δι' ἄλλου, διὰ ν' ἀλλάξῃ τὸν ἀέρα της. Ἄν εἶχεν ἀνάγκην συντρόφου εἰς τὸ ταξιδεῖδιόν της, εὐχαρίστως θά ὑπήγαινα ἐγώ, σὰς λέγω ! Ἀλλὰ πόσον βαρεῖα εἶναι ἡ καταδίχη, νὰ κυλίσαι ἐδῶ, εἰς τοὺς πόδας τῶν καλογέρων, ἐργασίαν νὰ μὴν ἔχῃς πάντοτε, ἄσπρα νὰ μὴν παίρνης ἀρκετά, καὶ νὰ μὴν εὐρίσκειται μὴδὲ στάλα κρασί, διὰ νὰ βρέξῃς τὸν λάρυγγά σου τὸ βράδυ, πρὶν πλαγιάσῃς ! Καὶ ἡ γυναῖκά σου νὰ τρέξῃ εἰς τοὺς καλογέρους, νὰ κάμνῃ νηστείας, ἀγρουπνίας καὶ προσευχάς, καὶ νὰ ζητᾷ νὰ κάμνῃ θαύματα ! Ἰδοὺ μία γυνή, ἥτις δὲν ἔμαθε νὰ κάμνῃ θαύματα. Εἶναι αὐτὴ, ὅπου ἀπεφάσισεν καὶ φεύγει ἀπὸ τοὺς ἄνους τῶν καλογέρων.

— Ὁ κυβερνήτης αὐτοῦ τοῦ πλοίου, ἠρώτησεν αὐτὴς ὁ Μηνᾶς, τί ἄνθρωπος εἶναι ; Τὸν γνωρίζεις ;

— Ὁ κυβερνήτης φαίνεται νὰ εἶναι καλὸς ἄνθρωπος, εἶναι ὁ γέρο-Γιάκουμος, τὸν γνωρίζω, ἔραγα τὸ ψωμί του. Εἶναι παλαιὸς ναυτικὸς. Δεκαπέντε ταξείδια ἐκαίμαμεν μαζί. Ε-

ΙΑΚΩΒΑΤΙΟΣ
ΛΕΩΝ ΖΑ ΚΑΤΕΡΓΗ ΒΕΛΛΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ

πολλῆς ῥώμης, ἐπαβρυνόμενος πάντοτε εἰς τὴν δύναμιν τῶν γρόνων του, ἠκολούθει ὅμως δίκαιαν φιλασθένου. Οὐδέποτε ἐξήρχετο νύκτα, οὐδέποτε αὐγὴν. Γνωστὸν ὅτι τὸν χειμῶνα ἔπινον πάντοτε χλιαρὸν ὕδωρ καὶ τὴν νύκτα ἐκαλύπτοντο θηριωδῶς. Τὸ ἑσπέρας οὐδέποτε ἔτρωγον μόνον τὴν μεσημβρίαν· ἀλλὰ καλὰ. Τὰ περισσεύοντα ἐκ τῆς μεσημβρινῆς τραπέζης ἐσυνείθιζεν ὁ Γιωργαντάρας νὰ τὰ παραλαμβάνη μόνος του καὶ νὰ τὰ θάπτῃ μόνος του πέριξ μιᾶς λεμονιάς, ἢν ὑπερβολικῶς ἠγάπα, προσφωνῶν πάντοτε :

— Νὰ φάγῃ καὶ ἡ καυμένη ἢ λεμονιά.

Ἦτο δὲ εἰς ἄκρον φιλανθίας.

*

Ἡ παρρησία του καὶ ἡ εὐλικρίνειά του ἦσαν μοναδικά.

Ἐπιθυροῦντο τὰ περὶ σιμωνίας τῶν Ἐπισκόπων, ὅτε ὁ Ἐπίσκοπος Κεφαλληνίας Κομποθέκρας ἐζήτησε νὰ τὸν ἴδῃ.

Εἰς τὸν ἄγγελον τοῦ Κομποθέκρας ὁ Γιωργαντάρας ἀπάντησε :

— Εἶπε εἰς τὸν δεσπότην, ὅτι τὸ σπῆτι μου δὲν εἶναι οὔτε μέγαρον ὑπουργοῦ, οὔτε γραφεῖον ἀνακρίσεως.

*

Ὁ προσφιλέστερός του συγγραφεὺς ἐκ τῶν ἀρχαίων ἦτο ὁ Πλάτων. Ἐκ δὲ τῶν Ἰταλῶν ἀπεστήθιζε τὸν Δάντην καὶ τὸν Τορκουάτον Τάσον.

Περὶ τοῦ Γιωργαντάρα Ἰακωβάτου ὡς ῥήτορος καὶ ὡς πολιτευτοῦ ἐν προσεχεῖ ἄρθρῳ.

Καλεδόν.

ΔΙΚΗ ΒΕΛΕΝΤΖΑ

Ὁ κ. Τυπάλδος ἐφάνη ἡμῖν καθ' ὅλην τὴν ἀγόρευσίν του ῥήτωρ κεκτημένος πολλὰ προσόντα ἅτινα τὸν κατατάσσουν μεταξὺ τῶν πρώτων : Ἄν ἡ γλυκύτης τῆς φωνῆς του συνεδέετο μὲ ἴσην ποσότητα, μὲ ἀνάλογον ἔντασιν, θὰ διέπρεπε καὶ ὡς ῥήτωρ ἐν τῷ κοινοβουλίῳ. — Ἰδίᾳ τὸν διακρίνει ἡ λεπτότης ἐκείνη τοῦ λόγου καὶ τοῦ πνεύματος, ἣτις δὲν ἔχει χρεῖαν πολλοῦ πατάγου καὶ πλειοτέρου ἐνθουσιασμοῦ. Μόνη της ἀπαστράπτει ὡς ἀδάμας γυμνὸς χωρὶς ἀκόμη νὰ προσαρμοσθῇ εἰς τὸν δακτύλιον. — Εἶναι πολλάκις χαριτολόγος καὶ ἄλλοτε εἴρων, μέχρι τοῦ σημείου τοῦ νὰ μὴ τὸν ἐννοῇ τὸ ἀκρατήριόν του· καὶ πάλιν εἶναι τόσο ἀπλοῦς, ὥστε νὰ τὸν ἐννοοῦν καὶ οἱ ἔνορκοι.

Ἐπιμείναμεν ὀλίγον εἰς τὸν κ. Τυπάλδον, διότι οἱ λοιποὶ δικηγόροι σχεδὸν ἐστράφησαν περὶ αὐτὸν ὡς πολλοὶ πλανῆται περὶ τὸν ἥλιον· ἢ παρομοιωσὶς εἶναι ὀλίγον ὑπερβολικῆ, πλὴν δὲν ἔχομεν ἄλλην προχειροτέραν.

Ὁ κ. Βλάχος θυμωθεὶς εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου του ἀνέπτυξε θερμὴν ὑπεράσπισιν ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ κατηγορουμένου, ἐλθὼν ἐπικουρικὸς εἰς τὸν κ. Τυπάλδον.

Εἰς τῶν ἐνόρκων ἐτόλμησε κάτι νὰ ἐρωτήσῃ, ἢ νὰ διακόψῃ τὸν συνήγορον, ἀλλὰ τότε ὁ Πρόεδρος πρώτην φορὰν ἐξαγριωθείς ὡς θηριοτρόφος, ἐπιβλέπει αὐτὸν εἰς τὸν ἀνθρωπίνον καὶ ἐπανακτᾶται ἡ τάξις.

Ὁ κ. Καλογερόπουλος συνήγορος τοῦ Γκορζῆ ἀνέπτυξε καὶ αὐτὸς διὰ τῆς γνωστῆς ἀμμαιότητός του ὑπερά-

φορτόναμεν ἄλας ἀπὸ ταῖς Φώκαις. Ὁ γέρο-Γιάκωμος εἶχε πάντοτε μανίαν τὰ τραβᾶ κατ' εὐθειαν ἐναντίον τοῦ ἀνέμου. Ἡ θάλασσα ἔμβαινε μέσα ἀπὸ ταῖς μποκκαπόρτες, τὸ ἄλατι ἔλυονε, ἐγένετο θάλασσα, καὶ ὁ γέρο-Γιάκωμος δὲν τοῦ ἐκακοφαίνετο διάλου. Τόσον τὸ καλλίτερον, ἔλεγεν, ἢ θάλασσα εἰς τὴν θάλασσαν. Ἡ νὰ αὐγατίσῃ, ἢ νὰ λυώσῃ.

— Λοιπὸν εἶναι ῥιψοκίνδυνος θαλασσίνο; εἶπεν ὁ Μηνᾶς.

— Εἶναι κεφάλι ἀγύριστο. Ὅλα γυρίζουν γύρω του. Ὁ ἄνεμος, ἢ θάλασσα, τὸ πλοῖον, ὁ ἐργάτης μὲ τὴν μανέλλαν, τὰ πανιά, τὰ ἐξάρτια, καὶ αὐτὴ ἡ ξηρὰ φαίνεται νὰ γυρίζῃ, καὶ αὐτὸς ὁ οὐρανὸς, ὅταν πλέρῃ εἰς τὸ πέλαγος. Τὸ τιμὸν γυρίζει, ἢ πλώρη γυρίζει, ἢ πρύμνη γυρίζει. Μόνον τὸ κεφάλι τοῦ γέρο-Γιάκωμου δὲν γυρίζει. Οὔτε ἡ μανέλλα τοῦ ἐργάτη ἠμπορεῖ νὰ τὸ γυρίσῃ οὔτε τὸ τιμὸν τοῦ καραβιοῦ. Πέντε φοραὶς τὸ ἔρριξεν ἔξω ἀπὸ πείσμα, διὰ νὰ μὴ κάμῃ τὸ θέλημα τῶν ναυτῶν. — Καπετὰν Γιακουμῆ, φούντα, καὶ χαθήκαμεν. — Ἐμπρός! στὸ διάβολο γεμάτα, ἀπάν' τὸν ἀγέρα! Καὶ τὸ ἐβούλιαξε. — Καπετὰν Γιακουμῆ, ὄρτα καὶ θὰ πέσομεν ἔξω. — Φούντα, καὶ κατὰ διαβόλου· τὸ δικό σας νὰ μὴ γένῃ! Καὶ τὸ ἔρριξεν ἐπάνω εἰς μίαν ξέραν.

— Ἀλήθεια; εἶπεν ὁ Μηνᾶς καταληφθεὶς ὑπ' ἀνησυχίας· εἶναι τόσο πείσμων αὐτὸς;

— Εἶναι κατὰ διαβόλου. Ἐμπορεῖ νὰ πνίξῃ κόσμον, καὶ κόσμον, καὶ πάλιν κόσμον. Ἄν τὴν ἔχει γλυττάσει ἕως τῶρα ὁ ἴδιος, ἢ κανένα ἅγιον θὰ ἔχη βοηθὸν ἢ κανένα διάβολον.

Ἀλλὰ τὸν διάβολον πιστεύω θὰ ἔχη, διότι ποῦ νὰ τὸν εὕρῃ ὁ γέρο-Γιάκωμος τὸν ἅγιον; . . .

Ἐνῶ ὁ πορθημεὺς ἐξηκολούθει ἔτι νὰ λέγῃ, ὁ Μηνᾶς τὸν ἀπεχαίρειτο διὰ νέυματος τῆς κεφαλῆς καὶ ἀπεμακρόνθη τρέχων. Ὁ πορθημεὺς τὸν ἐκύτταξε μετ' ἀπορίας.

— Τί ἐπαθεν αὐτός; εἶπε· κάτι θὰ ἐπαθεν. Ἄλλ' ἄς ὑπάγω τώρα νὰ βρέξω τὴν γλῶσσάν μου, διότι δὲν μοῦ ἔμεινε πλέον σάλιο. . . .

Ὁ δὲ Μηνᾶς μετέβη πρὸς τὸν Ἰωάννην Βενδίκην καὶ τῷ διηγήθη ὅσα ἤκουσε παρὰ τοῦ πορθημεῦς.

— Καθὼς μοι λέγει αὐτός, εἰπέην, ὁ κυβερνήτης εἶναι παραπολὺ πείσμων καὶ εἶναι κίνδυνος νὰ συμβῇ δυστύχημα.

Ὁ Ἰωάννης ἔσεισε τὴν κεφαλὴν.

— Δὲν εἶναι ὁ σκοπός μου νὰ γείνω θεῖα πρόνοια, ἀπάντησε, καὶ ματαίως πᾶς ἄνθρωπος θὰ προσεπάθει νὰ προλάβῃ ὅ,τι εἶναι γραπτόν.

— Πιστεύεις, κύριέ μου τὸ πεπρωμένον;

— Πιστεύω εἰς τὴν θεῖαν Πρόνοιαν, καὶ πάντοτε θὰ πιστεύω εἰς αὐτήν, φίλε Μηνᾶ. Διὰ τοῦτο περιφρονῶ πᾶσαν ἀνθρωπίνην προσπάθειαν.

— Λοιπὸν πρέπει νὰ ἀφῆνωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς εἰς τὸ ρεῦμα τῆς τύχης;

— Ὅχι, ἀλλὰ νὰ ἀκολουθῶμεν προσεκτικῶς τὰ γεγονότα καὶ νὰ μὴ ζητώμεν νὰ προδράμωμεν αὐτῶν.

— Λοιπὸν τώρα τί θὰ πράξωμεν;

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ

σπισιν ζωντανήν: όταν όμως εις μίαν ἀποστροφήν του λόγου του ρητορικήν.

— Ο κακοῦργος, εἶπεν, Γκορτζῆς, ὁ πλαστογράφος Γκορτζῆς, ὁ θηριώδης οὗτος πελάτης του ὀλίγον ἔλειψε νὰ τοῦ ἀφαιρέσῃ τὸν λόγον!

Μᾶς ἤρесе πολὺ ἡ σκηνὴ καθ' ἣν ἐζήτησε ν' ἀναγνώσῃ ἔγγραφον πρῶν ὑπουργοῦ, ὁ κ. Πρόεδρος ἠθέλησε νὰ τὸν ἐμποδίσῃ, αὐτὸς ἐπέμενε, καὶ τότε οἱ συνάδελφοί του—Ὁχι Νικολάκη, —Μὴ Νικολάκη, —Βρὲ ἀδελφὲ Νικολάκη, ἤρχιζαν νὰ τοῦ φωνάζουν ὡσὰν ἐπρόκειτο νὰ προβῆ εἰς καμμίαν ἀνθρωποθυσίαν! ἤκούσαμεν καὶ μίαν λατινικὴν φράσιν ἐκ τοῦ στόματός του *ratihabito mandato esse comparetur*, καὶ ἄθελα καὶ ἄκακα πάλιν ἀνεμνήσθημεν τὸν Μοανῶ, καὶ ἐλησμονήσαμεν πρὸς στιγμὴν τὸν εὐφυῶ φίλον μας Καλογερόπουλον.

Ὁ κ. Πονηρόπουλος, τὸν γνωρίζετε· εἶναι ἀπύλωτος· ἀγορεύει, ὅταν δὲν ἔχῃ ἐπιχειρήματα· ἀλλ' ὅταν ἔχῃ, δὲν ἀγορεύει πλέον, ἀποστηθίζει! Ὑπερησπίσθη τὸν Κετσέα χωρὶς ν' ἀποφύγῃ καὶ μίαν ἀκτοπλοῖαν καὶ νὰ προσεγγίσῃ εἰς ὄλους τοὺς ἄλλους κατηγορουμένους. Μᾶς ἤρесе πολὺ ἡ φράσις του—Τὸ θέμμα τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας, τὴν ὁποίαν ἀπέδωκεν εἰς τὸν κ. Σωτηρόπουλον καὶ τὸ ὅποιον ἡμεῖς ἐξηγήσαμεν, τὸ **θρεφτάρι**. Ἐδῶ ἔπρεπε νὰ σταματήσουν αἱ ἀγορεύσεις τῶν κ. δικηγόρων, διότι οὐδεὶς ἄλλος τῶν κατηγορουμένων εἶχεν ἀνάγκην συνηγορίας, ἀφοῦ ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς ἐκνήρυχθη ὑπὲρ τῆς ἀθώωσης αὐτῶν. Ἀλλὰ τὰ πρέποντα ἐν Ἑλλάδι ὑποχωροῦσιν ἐν γένει μὲν, πρὸ πάντων ὅμως ὅταν πρόκειται περὶ *κουβέντας*. Αὐτὴ ἡ κυρία Γλωσσοῦ θὰ τὰ πῆ ἐν ἀνάγκῃ καὶ μοναχῇ τῆς.

Ὁ κ. Μαυρομαρᾶς ἐπιστημονικοῦ ἀναλαμβάνει νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα τῆς κατηγορίας τοῦ Σαμοθράκη, καὶ παρακατιῶν λέγει θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ θέμα.

Ὁ κ. Παπαλεξανδρῆς προσθέτει τινα ὑπὲρ τῶν πελατῶν του, ὁ Βαλασόπουλος μερικά ὑπὲρ τοῦ ἰδικοῦ του, καὶ ἀφίσταται εἰς τὸν κ. Μπουφῆδην νὰ καταφέρῃ τὸ τελευταῖον κτύπημα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν ἐνόρκων.

— Θάλασσαν! θάλασσαν! σχεδὸν ἐφῶνει ὅλος ἐκεῖνος ὁ πληθυσμὸς τὸ ὅποιον ὁ Βελέντζας ἔσυρε μεθ' ἑαυτοῦ εἰς τὴν Σαχάραν τοῦ Θηβαϊκοῦ ἔλλειμματος, ὅταν ὁ κ. Πρόεδρος ἤρξατο ἀνακεφαλαίων τὴν ὑπόθεσιν. Τὸ θάλασσα αὐτὸ δύνασθε νὰ ἐκλάβητε ὅπως θέλετε: ἢ ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος τὰ ἔκαμε θάλασσα, ἢ ὅτι μετὰ τὴν πενήτημερον ὀδοιπορίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀπεφάσισε νὰ μᾶς κάμῃ καὶ ἓνα ταξειδάκι θαλασσινό!

Ἐν τούτοις κατὰ τὴν κρίσιμον ὥραν τῆς θέσεως τῶν ζητημάτων ὑπὸ τοῦ Προέδρου, σιγὰ σιγὰ ἀνακύπτει ἀπὸ τὸν κύκλον τῶν ἐνόρκων ἓνα μαρκοῦτσι, τὸ ὅποιον θὰ συνεχίετο βεβαίως μὲ κάποιον *parrylè* ἢ μὲ κάποιον ἔνορκον περισσότερον θεριακλῆ παρά νομοδιδάσκαλον.

Ἐτερος ἔνορκος ἀφελέστατα κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν ἐστράφη πρὸς τὸν ὀπισθὲν του χάρτην δεικνύοντα τὴν Ἀμερικὴν καὶ ἤρευνα πρὸςεκτικῶς ὅπως εὐρῆ ἐν αὐτῇ ἴσως τὰ ὄρια τῆς... Μακρονύτσας.

Ἐν τούτοις τὰ ζητήματα ἐτέθησαν, οἱ ἔνοργοι ἀπεσύρθησαν εἰς τὸ ἰδιαιτέρον αὐτῶν δωμάτων, μετὰ μικρὴν ὅμως ἐξῆλθον διότι δὲν ἀντελαμβάνοντο κελὼς τῶν ζητημάτων, ὁ ἀκούρατος Πρόεδρος τότε ἔσπευσε νὰ τὰ καταστήσῃ ὀλίγον

ἀκαταληπτότερα, οἱ ἔνοργοι ἐπανῆλθον ἐκ νέου εἰς τὸ δωμάτιόν των καὶ μετὰ δίωρον διάσκεψιν ἐξῆλθον κρατοῦντες τὴν ἀθώωσιν τοῦ Βελέντζα καὶ τῶν δέκα αὐτοῦ συντρόφων.

Ἡ ἀθώωσις τοῦ Βελέντζα ἐστηρίχθη εἰς τὸ ἀκαταλόγιστον αὐτοῦ πάσχοντος ἐκ **πατριομανίας**! Θέλετε νὰ σᾶς εἰπῶ καὶ ἐγὼ τὴν γνώμην μου ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς; Εἰς τὴν θεωρίαν τοῦ δόκτορος Γκᾶλλ οὐδαμοῦ εἶδον ἀναφερομένην πατριομανίαν, μητρομανίαν ναί! Ἀλλ' ὁ Γκᾶλλ δὲν ἔλαβε φαίνεται ὑπ' ὄψιν τοὺς Ἑλληνας, δι' οὓς καὶ πατρός καὶ μητρός ὀσιώτερον καὶ κερδοσκοπικώτερον εἶναι ἡ... πατρίς.

Κόκ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀπὸ διάφορα ἐμπορικὰ μᾶς ἀναγγέλλονται κρούσματα γυνοκλοπῆς. Ἡ νεα αὐτὴ ἐπιδημία ἔχει τὸ κακὸν νὰ βγάξῃ παρά τοὺς μηρούς, ἐπὶ τῶν λαγῶνων, ὑπὸ τοὺς ἐπενδύτας, ὑπὸ τὰς καμιζόλας τῶν ἐπισκεπτομένων τὰ Κραστηματα Κυριῶν ἀποστήματα κλοπιμαῖα. Ἡ νόσος ἀναπτύσσεται ἰδίως τὰς ἡμέρας αὐτάς. Προσοχὴ μεγάλη χρειάζεται, διότι οἱ ἔμποροι ὄλοιο ἐσχημάτισαν, ὡς ἐμάθομεν, ὑγειονομικὴν ζώνην ἐναντίον πάσης ἐπιδημικῆς εἰσβολῆς.

Μᾶς ἐφυγε διὰ τὰ Μαῦρα Βουνά του ὁ Ἕλληνας τοῦ Μαυροβουνίου, ὑποπρόξενος κ. **Α. Λεονάρδος** ἀφοῦ ἐχόρτασεν ὀλίγας Ἀθήνας, ἀπέρχεται νὰ ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του ὡς Γραμματεὺς τῆς αὐτοῦ Παραπροσβείας καὶ μετὰ τὰ τυπικὰ του καθήκοντα τὴν μελέτην τοῦ λαοῦ ἐκείνου, τοῦ τόσον ἀπλοῦ καὶ ἀδιαφθόρου καὶ εὐρώστου τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν. Ἡ θέσις τοῦ κ. Λεονάρδου τώρα πλέον ἦτο ἄλλοι. Ἐν σταδίῳ ἐνεργητικώτερον· ἀλλὰ ἡ κατηραμένη Βουλευτοδοκίαισις εἰσῆγαγεν εἰς τὸ ῥωμαϊκὸν τὸν ἀντίθετον τῆς δαρβινικῆς ἐπιλογῆς νόμον: τὰ κτήνη εἰς τὰς ἀνωτέρας θέσεις, οἱ ἄνθρωποι εἰς τὰς κατωτέρας. Καὶ οἱ πολὺ πολὺ ἄνθρωποι εἰς καμμίαν.

Κλοπὴ ἐν τῇ ἑλληνικῇ Πρεσβείᾳ Κωνσταντινουπόλεως, ὅθεν μᾶς γράφουν:

Ὁ μακαρίτης Κωνσταντινίδης ἀποθνήσκων ἐλησμόνησε, μετὰ τῶν ἄλλων, εἰς οὓς ἐκληροδότησε διάφορα ποσά, καὶ μίαν ἀγαθοεργὸν ἑταιρίαν. Μέλῃ αὐτῆς τινα, οἰοῦντι διαμαρτυρούμενα, ἀπεφάσισαν ἐκδίκησιν. Τὴν νύκτα τῆς Τετάρτης εἰσῆλθον εἰς τὴν ἑλληνικὴν πρεσβεῖαν μὲ τὸν ὄσιον σκοπὸν νὰ λάβωσιν αὐτοδικούντες τὴν κληρονομίαν των, ἦτοι τὰ ἱερά σκεῦη καὶ ἄμφια τοῦ ἐν τῇ Πρεσβείᾳ ναῖσκου, ἀνήκοντα, ὡς γνωστὸν, τῷ ἀποθανόντι. Ἀνῆλθον συναρμύσαντες δύο κλίμακας ἐκ τῶν ὀπισθίων τῆς Πρεσβείας, ἔθραυσαν τὰς ὑέλους παραθύρου, εἰσῆλθον, ἔκαμαν ἄνω κάτω μίαν θύραν, ἰσχυρὰν ὡσεὶ πύλιν φρουρίου, καὶ ἄνθρακες ὁ θησαυρός. Τὰ πολιτικὰ σκεῦη ἀπὸ τινος φράσσονται ἐν ἄλλῳ δωματίῳ, εὐρον δ' ἐν αὐτῷ μόνον ἐν ὥρολογίῳ καὶ ἐν δακτυλίδιον, ἀνήκοντα εἰς τὸν ὑπάλληλον τῆς Πρεσβείας κ. Νικολόπουλον, καὶ ἓνα ἀγορευτὸν σταυρὸν τοῦ Σωτήρος, πρῶν κτῆμα τῆς

ἐλληνικῆς Κυβερνήσεως, νῦν δὲ στελλόμενον τίς οἶδε πρὸς τίνα.

Ἀναντιρρήτως βαθύτατα κοιμῶνται οἱ ἐν τῇ ἐλληνικῇ Πρεσβείᾳ.

Καὶ λοιπὸν ἡ Ἴππική μας ἔταιρία προκρύπτει ὡς δῶρον τῆς πρωτοχρονιάς ἵπποδρομίας τελεσθησομένης τὰς πρώτας τοῦ Μαρτίου ἡμέρας, καὶ ἡ *Νέα Ἐφημερίς* προσκαλεῖ ὅλους τοὺς φιλλίπους νὰ λάβωσι μέρος εἰς τοὺς ἀγῶνας. Πρακαλεῖται λοιπὸν ὁ γνωρίζων κανένα φίλιππον νὰ τὸν στέλλῃ μὲ φορτωτικὴν πρὸς τὸν κ. Καμπούρογλον, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥιθὲν ὅτι τὸν Μάρτιον ὀψόμεθα εἰς Φιλίππους.

Καὶ ἂν θέλετε νὰ σᾶς προφητεύσωμεν ἡμεῖς τὰς ἵπποδρομίας καὶ Φιλιπποδρομίας. Μία σειρά παράγκες εἰς τὸ Πολύγωνον ἢ εἰς τὸ Φάληρον σημαιοστόλιστοι μὲ μίαν μεγαλητέραν εἰς τὸ μέσον διὰ τὸν Βασιλέα. Γύρω γύρω σχοιριὰ καὶ παλοῦχα εἰς κύκλον διὰ τοὺς ἀγωνιζομένους καὶ διὰ τοὺς θεατάς. Ὀλίγοι χωροφύλακες πρὸς φρούρησιν αὐτῶν. Ἡμισὴ Ἀθήνα παρατεταγμένη πρὸς θεῶν, φεσούδες μετὰ βρακάδων καὶ παραμάναι μετὰ μωρῶν καὶ σπρωξιαῖς καὶ πατήματα εἰς τοὺς κάλους καὶ βλασφημίαι καὶ καμνὰ μεταστουριὰ κάπου κᾶπου. Παρέλασις δέκα ἵπποτῶν μὲ τοὺς Ἀγαμνόνετᾶς των. Σκόνη ὅση θέλετε ἀπὸ τὰ πόδια τῶν ἀλόγων. Πεσιματὰ τριῶν φιλλίπων—εὐτυχῶς εἰς τὰ μαλακά. Λιποθυμία καὶ περιθάλψις αὐτῶν ἐν θεωρείῳ. Νίκη τοῦ μόνου φθάσαντος εἰς τὸ τέσμα. Χειροκροτήματα καὶ Ζήτω. Συγχαρητήρια καὶ ὑποκλίσεις. Καὶ... τὰ ἄλλα θὰ σᾶς τὰ πῶμε τότε.

Ἐνθ' ὁ Σουλτᾶνος ἀπένευε τὸν μέγαν Ἀστέρα τοῦ Ὀσμάνι (μεγαλόσταυρον!) εἰς τὸν κ. Τρικούπην, συγχρόνως ὁ βασιλεὺς Καλακαούας ἐπαρασημοφόρει τὴν Ἀδελίαν Πάττη. Ὁ ἕνας κύριος, ἡ ἄλλη κυρία· ἀλλὰ καὶ οἱ δύο... **τεχνῆται** τιμηθέντες διὰ τὴν τέχνην των.

Φίλιπποι Ἀθηναῖοι! Ἐνας κάποιος Κουλάτος, Χιώτης καὶ δέκατος πέμπτος συμπέθερος τοῦ ἀειμνήστου εὐεργέτου σας Ζωρζῆ τοῦ Δρομοκαίτη, ἦλθεν αὐταῖς ταῖς ἡμέραις ἐδῶ καὶ θέλει καὶ καλὰ νὰ ῥίψῃ τὴν διαθήκην τοῦ μακαρίτου συμπεθέρου του καὶ νὰ σᾶς στερήσῃ τοῦ μεγαλοπρεποῦς ἐκείνου μεγάρου τὸ ὅποιον ὅσον αὐπῶ σᾶς ἐτοιμάζεται. Καὶ ἐγὼ λέγω εἰς τὸν Κουλάτον αὐτόν, ὡς μόνον ὄρον συμβιβασμοῦ, ἀφοῦ τέλος πάντων ἦτον λέξι, τοῦ μακαρίτου συμπεθέρου, νὰ τῷ παραχωρήσετε ἐν καλὸν δωμάτιον καὶ περιποιήσιν δωρεάν εἰς τὸ μέλλον Δρομοκαίτειον Μέγαθρον.

Ὁ Λούκουλλος ἔστησε τὴν χρυσὴν του τράπεζαν εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Ὀδοῦ Σταδίου, παρὰ τὸ Ἀρτοποιεῖον **Σικ**, **Νέον Κατάστημα ἐδωδῆμων καὶ ποτῶν εὐρωπαϊκῶν**. Τὰς ἡμέρας αὐτάς ἐκείθεν δύνασθε νὰ προμηθευθῆτε τὴν ποίησιν καὶ τὰς φαντασιοπληξιάς των τραπεζῶν σας. Τὰ καλλίτερα γαλλικὰ καὶ ἀγγλικὰ ποτὰ (liqueurs), διὰ τὰ ὅποια θὰ ἀνατεῖλουν εἰς τὰ Ἐστιατόριά σας ὅλαι αἱ Ἰριδες τῆς ἀλλόφρονος εὐδαιμονίας. Ἐκεῖνὰ τὰ **χοιρομήρια**, **σαλάμια**, **γλώσσαί** ἀγγλικαί, κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων, **τούρσες**, **σπιράγγια**, **μπιζέλα**, **κρέατα ἐντὸς κουτίων**, σακχαρόπηκτα (fruits glacés), **κονσέρβες**, Χαβιάρι τῆς Γέλλας, τὸ πε-

ρίφημο Βούτυρο τῆς Δανιμαρκίας, ποῦ δὲν ὑπάρχει πουθενά, ἐν Ἀθήναις, καὶ τί, καὶ τί, καὶ τί. Ἀφοῦ σᾶς λέγωμεν ὅτι ὁ διευθύνων ζωηρότατος κ. **Περικλῆς Α. Κωνσταντινόπουλος** ἐννοεῖ νὰ τὸ καταστήσῃ ἐφάμιλλον μὲ τὰ τοιούτου εἶδους Καταστήματα Βιέννης, Λονδίνου καὶ Παρισίων.

Τὰ θαύματα τῆς σιγαροποιεῖας

Ἀμβούργου συνεκεντρώθησαν ὅλως ἐν κομφῆ πυραμίδι ἐν τῷ γνωστῷ Καταστήματι Σιγάρων τοῦ κ. **Ἐρρίκου Λέβεν**, ἐπὶ τῆς Ὀδοῦ Σταδίου, ἀπέναντι τοῦ Βασιλικοῦ Σταύλου. Ἀληθῆ θαύματα! Καὶ συγχρόνως τὰ πλέον σκερτσόζα δῶρα! Ἔχετε μίαν φιάλην **Σαμπάνιας**. Τί ἔχει μέσα παρακκῶ; **Σιγάρα**! Νὰ ἕνα καλαθάκι μπαρμπούνια· τί κρύπτουν τὰ μπαρμπούνια; **Ποῦρα**. Ἐδῶ ἕνα τοιχάπτοκόσμητον κουτί μανδάρινα. Καὶ ἀπὸ κάτω; **Σιγάρα**. Παρεκεί **Λερμόνια**, ἀληθινὰ, εὐωδιάζοντα. Καὶ μεσα; **Τσιγάρα**. Νὰ σύκα, νὰ σαρδέλες, νὰ βέγκαις, νὰ τάλλαρα, νὰ ἀστακοί, νὰ τόνοι, καὶ μεσα; **Τσιγάρα**, χρυσοχαρτοπερίβλητα, τῆς Ἀδάνης, ὠραία, κωφοροῦντα ὄνειρα, ἐρωτας, σχέδια, κατακτήσεις. Καὶ ἡ θαυμασιωτέρα συλλογὴ πιπῶν ἐς ἠλέκτρον καὶ σιπίου, τὰ καλλίτερα διὰ τοὺς νέους δῶρα, εἰς τοῦ **Λέβεν**, εἰς τοῦ **Λέβεν**!

Καὶ εἰς τὸ ἀφοροδογαλατοαὐγοζυμωμένο ἀρτοποιεῖον τοῦ **Σικ** ἐν τῇ Ὀδοῦ Σταδίου. Ἐκεῖ παραγγεῖλατε, ἐκεῖ ἀγοράσατε, τῆς ζαχαράταις σας **Βασιλόπητες**, τὰ εὐωδιάζοντα **τσουρέκια** σας. Ἐκεῖ, ἐκεῖ, ἐκεῖ!

Εἶναι πλέον ἀγνώριστον τὸ πρὸς τὴν *Πλατεῖαν Συτάγματος* ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου προσεγγίσαν καὶ μεταξύ τῶν Ἐμπορικῶν Γαβαλᾶ καὶ Κοκοροπούλου ἐγκυκατασταθὲν **Χαρτοποιεῖον Πάλλη καὶ Κοδζεᾶ**.

Ἀγνώριστον, ἀφ' ἧς μετεσκευάσε τὴν χαρωπὴν αἰθουσάν του εἰς **Ἐκθεσιν Μποναμάδων**, ἐκ τῶν ὠραιότερων, χρησιμωτέρων, ποικιλωτέρων, πολυτελεστέρων.

Οὐδέποτε αἱ Ἀθηναῖοι εἶδον τοιαύτην συλλογὴν **Μελανοδοχεῖων πολυτελείας**, ἐκ χαλκοῦ ἐπιχρυσωμένου, ἐκ λευκοῦ μετάλλου σχεδιογράφου, ἐξ ἐβένου, ἐκ ζύλου ἐλαίης, πάντα βρεῖα, στερεὰ, ἀληθεῖς κόσμοι γραφείων.

Πρὸς τῇ συλλογῇ αὐτῇ παρεμβάλλεται ὡς πολὺχρωμον στεφάνωμα **Μεγάλῃ συλλογῇ Λευκομάτων**. Βελουδοκόσμητα, μαροκινόβλητα, χρυσόσπαρτα, μετὰ μουσικῆς, ἀνευ μουσικῆς, θαῦμα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, ὠραϊόταται εἰκονοθῆκαι διὰ τὰ λατρευτὰ εἰδῶλα τῶν προσφιλῶν σας.

Καὶ ἔρχεται ἡ ἀνεξάντλητος σειρά τῶν **πορτομονέδων**, καὶ ἔπονται πολυτελεῖς **γραφίδες** καὶ ἀναμιγνύονται **κουτιά ζωγραφικῆς** καὶ προβάλλουν ἐργαλεῖα τεκτονικῆς διὰ παιδιὰ καὶ χύνονται ἐκεῖ μέσα **λίμαι** λάμψεις δῶρων ἀγαπητῶν καὶ πρὸ πάντων στερεῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΟΥΡΗ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Πολοῦνται ἐν τῷ γραφείῳ μας καὶ εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον

Ἀρτωριάδου, Γραφεῖον Διαπλάσεως τῶν παιδῶν

καὶ βιβλιοπωλεῖον Νάκη

ΛΕΜΟΖΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ἀντὶ δραχμῶν νέων τριῶν.

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΤΡΙΟΥ

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Ἡ μεγάλη φούρα τοῦ Δημοτικοῦ Συμβούλου! Βαφιοπούλου, διότι τοῦ εἶπαμε ὅτι τ'ἄρσαν τὰ παπούτσια τοῦ διαδόχου τῆς Δανίας· ἐννοεῖται ὅτι ὁ δημοτικὸς σύμβουλος (ὁ ἄλλως τε ὡς πολίτης ἐντιμὸς καὶ ἀξιολάβητος) πρὶν κατὰ καλὴν μας τύχην! ἀνέλθῃ εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦτο, ἦτο βιομήχανος κατασκευαστὴς ὑποδημάτων, ἀλλὰ δὲν ἔπρεπε νὰ τοῦ κωκοφανῇ, διότι βιομήχανος ἦτο καὶ εἰς προέδρος τῶν Ἐνωμένων πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, πρὸς περισσοτέρην μάλιστα βεβαίωσιν ἢ πληροφορήθη ἀπο τὸν ἀντιπρόσωπόν μας Ρηγόπουλον, ὅστις ἔκαμε στὴν Ἀμερικὴν καὶ συχνὰ πυκνὰ τὴν ἐνθυμείται, περισσότερον μάλιστα ἀπὸ τὰς Πάτρας.

Τὸν λιμένα μας ἐξακολουθεῖ νὰ στολιζῇ τὸ θωρηκτὸν τῆς Ἀγγλίας "Ακαμπτος" χθὲς μάλιστα ὁ νομάρχης μας κ. Ζορμπὰς ἐπεσεκέσθη τὸν πλοίαρχον ἐπισήμως (ποῦ χανόμεθα οἱ Ἕλληνες) καὶ ἐχαίρετίσθη διὰ βολῶν, μπαρούτη πού πῆγε γαμμένη διὰ τὰ γελοῖα ταῦτα ἔθιμα, καὶ νὰ ἤξευρες πόσον ὁ Ζορμπὰς μας ἀρέσκειται εἰς ταῦτα τὰς ἐπιδείξεις, ἀφοῦ μίαν ἐσπέραν εἰς τὸ θέατρον πρὸς τιμὴν τοῦ ἐπαιζαντὸν Ἐθνικὸν Ἦμνον, καὶ ἐγένεε ἀντικειμενὸν κοινῆς περιεργείας. Πρὶν ὁ νομάρχης μας ἐπισκεφθῇ ἐζήτησε πληροφορίας παρὰ τοῦ ἐνταῦθα γενικοῦ πράκτορος τοῦ Τρικούπη, καὶ ὁ κ. Παπαλουκάς γυμνασιάρχης ἐδέξεν αὐτὸν ἐν τῷ δώσῃ τὴν..... ἢ μᾶλλον νὰ ἐγκρίνῃ τὴν ἰδέαν τοῦ, τοῦ νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν πλοίαρχον τοῦ "Ακάμπτος", οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ὁποίου ἐπλημύρυσαν ἀπόψε τὸ θέατρον καὶ μᾶς ἐστέρησαν τοῦ νὰ ἴδωμεν ἀνέτως τὸν Ριγολέτο, οὗ ἡ ἐπιτυχία ὑπῆρξε θαυμασία. Αὔριον ἠναμένομεν νέον ἐξ Ἰταλίας τενόρον καὶ τὴν Τρίτην ἔχομεν τὸν «Faust», ἀκούτε τα κύριοι πρωτευουσιάνοι, ὅπου δὲν ἔχετε τίποτε, καμμίαν διασκέδασιν, τώρα μάλιστα ὅπου καὶ τὸ ἐν τῇ ἐδῶ Σταδίου θέατρον θέλει διακόψῃ τὰς παραστάσεις τοῦ χάριν τῶν ἐορτῶν· μὰ ἐμεῖς δὲν ἔχομεν δῆμαρχον πρίγκηπα πάλιν, καὶ τὰ σπῆτια μὲ μάρμαρο, καὶ τὴ λάσπη ἕως τὸ λαιμὸ, καὶ τοὺς κομψευμένους τῶν Χαυτείων, καὶ γαλονάδες ντουζίναις, καὶ κυρίαν Ροζοῦ, καὶ μεγαλοπρεπῆ ξενοδοχεῖα μὲ μπόλικους καθρέφταις καὶ μαγειρικὴν ὁμοίαν ἐκείνης, ὅπου γράφατε εἰς τὸ χθεσινὸν φύλλον σας.

Ἐπιγυρίσθηκε, ἐφόρσε τὰ ὠραιότερά της ρούχα, τὰ καλλίτερα παπούτσια, ἡ κυρία πλατεῖα "Αρεῶς καὶ τῆς λείπει τὸ καπέλλο της· ἰσοπεδώθη, λαμπραὶ δενδροστοιχίαι τὴν ἐστόλισαν, τέσσαρες ὠραῖοι πίδακες εἰς τὰ ἄκρα ἐτέθησαν, εἰς τὸ μέσον ὠραῖα μαρμαρίνη ἐξεδρὰ κατασκευάσθη ἰὰ τὴν μουσικὴν, ἐν τῷ μέσῳ δὲ τῆς ἐξεδράς στήλη μαρμαρίνη ἐτέθη ὅπως βαστάση ὠραῖον πολυέλαιον, τοῦ αεριοφωτὸς πρὸ πολλοῦ κομισθέντα ἐκ Παρισίων· αὐτὸς λοιπὸν ὁ πολυέλαιος τῆς λείπει, χάρις εἰς τὸν δῆμαρχόν μας, ὅστις ἐσκέφθη νὰ ἀντικαταστήσῃ μὲ τὴν προτομὴν τοῦ πατρὸς τοῦ Ρούφου Βενιζέλου. Ἐν τῇ προχθεσινῇ δὲ συνεδριάσει τοῦ δ.μ. συμβουλίου εἰς ἐκ τῶν συμβούλων ἔφερε τὴν πρότασιν περὶ ἀνεγέρσεως ἐν τῇ πλατεῖα τοῦ "Αρεῶς προτομῆς τοῦ Ρούφου, ἄλλος ἐπρότεινε τοῦ Γερμανοῦ, ἄλλος τοῦ Κολοκοτρώνη, ἄλλος τοῦ "Ρήγα Φεραίου, ἄλλος περὶ τοποθετήσεως τοῦ παλιελαιοῦ, καὶ οὕτω πως ἡ κυρία πλατεῖα μένει ἄνευ καπέλλου. Ρωμαῖκο, πάντα ρωμαῖκο· τὰ ἴδια τὰ

δικά σας ἔχομεν καὶ ἡμεῖς ἐδῶ· καὶ ἔπειτα λέγει οἱ Ἕλληνες δὲν εἴμεθα κούφοι.

Μὲ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς Νέας Ἀστυνομίας μας καὶ κρούσματα σπουδαῖα νικτοκλεπτῶν ἔλαβον χώραν συνελήφθησαν ὅμως πλείστοι Ἀλεξανδρινοὶ καὶ ἐκράτηθησαν, ἰδίως διὰ μίαν τελευταίαν κλοπὴν τοῦ πρώην ἀστυνομοῦ Φιλίππου διὰ δραχμὰς ἑξ̄ χιλιάδας.

Δὲν ἔχομεν ἀστυνομίαν, αὐτοδιοικούμεθα! Ἡ πόλις τῶν Πατρῶν στερεῖται ἀσφαλείας.

Τραμπουκάκι.

Κατέστη εἰδικότης εἰς Βιβλία τῆς Πρωτοχρονιάς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ "Ἑρμοῦ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ Ο «ΚΟΡΑΗΣ»
ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

Πυραμίδες Βιβλίων πολυτελείας, ἐφ' ὧν ἡ βιβλιοδετικὴ ἢ μᾶλλον ἡ χρυσοδετικὴ ἔχυσαν τὰς ἀσφραγὰς καὶ τὰς μαρμαρυγὰς των. Τὰ βιβλία αὐτὰ, τὰ προωρισμένα διὰ Δώρα Πρωτοχρονιάς, εἶναι τὰ ἀνθη τῶν διαφορῶν εἰδῶν καὶ τάξεων τῶν βιβλίων. Εἶναι γαλλικὰ καὶ ἑλληνικὰ. Ἐκ τῶν ἑλληνικῶν δὲ σημειούμεν τὸν **Χια ἄθα** τοῦ Λουγκφέλλου.

Πλὴν τῶν βιβλίων ἔχει καὶ συλλογὴν Λευκωμάτων, ὡς κ' ἐκεῖνα τὰ τόσον ἀγαπητὰ εἰς τὰς κορασιάδας καὶ δεσποινίδας **ἀνθοποικίλτα ἐπισκεπτῆρια.**

Ἐτι δὲ τοὺς περιφήμους **Ἡμεροδείκτας Κωνσταντινίδου**, ἀληθεῖς συντρόφους ὄλου τοῦ Ἐμναυστοῦ, κοσμήματα τοίχων καὶ γραφείων.

ΠΡΙΟΝΕΣ, ΤΟΡΝΟΙ ΕΥΛΟΥΡΓΙΚΟΙ, ΜΗΧΑΝΑΙ ΤΡΥΠΗΜΑΤΟΣ,

ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΑ

Α. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

παρὰ τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ

Σχίσσιμον καὶ κατέργασις παντὸς εἶδους ξυλείας δι' ἀμαξοποιούς, καθεκλοποιούς, ἐπιπλοποιούς, ἐργολάβους οἰκοδομῶν, κιγκλίδες ἔτοιμοι κλπ. κλπ.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΜΦΕΡΟΥΣΑΙ

ΜΙΚΡΑ ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ
ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΡΟΣΙΝΗ

- ΑΓΡΟΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ φρ. 2 1/2
- ΣΤΑΛΑΚΤΙΤΑΙ » 2
- ΙΣΤΟΙ ΑΡΑΧΝΗΣ » 1

!! **Εκδόσεις καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιτομήν !!**
Ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις
Δημοσίου Κεντρικῆ Βιβλιοθήκῃ
Μουσείου Ἀλεξούριου